

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

3. smerkia 2012 m. lapkričio 21 d. teroristinį išpuolį Tel Avive prieš civilius asmenis gabenusį autobusą;
4. pakartoja, kad tvirtai remia dviejų valstybių sambūviu ir 1967 m. sienomis grindžiamą sprendimą, pagal kurį Jeruzalė taptų abiejų valstybių sostine ir Izraelio Valstybė ir nepriklausoma, demokratinė ir gyvybinga Palestinos Valstybė taikiai ir saugiai gyvuotų viena šalia kitos;
5. dar kartą pabrėžia, kad taikios ir nesmurtinės priemonės yra vienintelis būdas tvariai ir ilgalaikiai izraeliečių ir palestiniečių taikai pasiekti; dar kartą ragina sukurti sąlygas tiesioginėms abiejų šalių taikos deryboms atnaujinti;
6. atsižvelgdamas į tai, remia Palestinos siekį tapti JT narės statuso neturinčia valstybe stebėtoja ir mano, kad tai svarbus žingsnis siekiant užtikrinti, kad Palestinos reikalavimai būtų matomesni, stipresni ir veiksmingesni; atitinkamai ragina ES valstybes nares ir tarptautinę bendruomenę pasiekti susitarimą šiuo klausimu;
7. dar kartą primygtinai ragina ES ir jos valstybes narės atlikti aktyvesnį politinį vaidmenį dedant pastangas, skirtas teisingai ir tvariai taikai tarp izraeliečių ir palestiniečių pasiekti; remia Vyriausiosios įgaliotinės pastangas sukurti patikimą taikos proceso atnaujinimo perspektyvą;
8. pakartoja savo raginimą nutraukti Gazos Ruožo blokadą, jei bus sukurtas veiksmingas kontrolės mechanizmas, užkertantis kelią ginklų kontrabandai į Gazą, pripažįstant teisėtus Izraelio saugumo poreikius; taip pat ragina imtis veiksmų, kad būtų galima atkurti ir atgaivinti Gazos ekonomiką;
9. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, ES specialiajam įgaliotiniui Artimųjų Rytų taikos procese, JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui, JT Saugumo Tarybos narių vyriausybėms ir parlamentams, Artimųjų Rytų ketveto atstovui, Izraelio Knesetui ir vyriausybei, Palestinos Administracijos Prezidentui ir Palestinos Įstatymų Leidžiamajai Tarybai.

P7_TA(2012)0455

Bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimas

2012 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo (pagal Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos) (12562/2011 – 2012/2138(INI))

(2015/C 419/20)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos, ypač į jo dalį, susijusią su Europos bendra saugumo ir gynybos politika (BSGP) (12562/2011),
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 23 d. Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pranešimą Tarybai dėl BSGP,
- atsižvelgdamas į 2012 m. liepos 23 d. Tarybos išvadas dėl BSGP,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 1 d. Tarybos išvadas dėl BSGP,
- atsižvelgdamas į Gento iniciatyvą, susijusią su kariniais pajėgumais, pradėtą per 2010 m. rugsėjo mėn. vykusį neoficialų ES gynybos ministrų susitikimą,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 2, 3, 24 ir 36 straipsnius,

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 43 punktą ⁽¹⁾;
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties V antraštinę dalį ir į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,
 - atsižvelgdamas į ES kovos su masinio naikinimo ginklų platinimu strategiją, kurią Taryba patvirtino 2003 m. gruodžio 9 d.,
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų chartiją,
 - atsižvelgdamas į Europos saugumo strategiją „Saugi Europa geresniame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2003 m. gruodžio 12 d., ir į jos įgyvendinimo ataskaitą „Saugumo užtikrinimas besikeičiančiame pasaulyje“, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2008 m. gruodžio 11–12 d.,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. kovo 10 d. rezoliuciją dėl Europos saugumo strategijos ir bendros saugumo ir gynybos politikos įgyvendinimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 23 d. rezoliuciją dėl civilinio ir karinio bendradarbiavimo ir civilinių ir karinių pajėgumų tobulinimo ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gegužės 11 d. rezoliuciją dėl bendros saugumo ir gynybos politikos plėtojimo išgaliojus Lisabonos sutarčiai ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl finansų krizės poveikio ES valstybių narių gynybos sektoriams ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 15 d. Tarybos išvadas dėl padėties Malyje,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 119 straipsnio 1 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0357/2012),
- A. kadangi šiuo metu vyksta svarbūs geografiniai strateginiai pokyčiai bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) ir bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityse, ypač dėl didelių sukrėtimų Artimuosiuose Rytuose ir Šiaurės Afrikoje (įskaitant revoliucijas, konfliktus ir/arba režimų pasikeitimus Libijoje, Tunise, Egipte ir Sirijoje), taip pat atsižvelgiant į tai, kad atsiranda naujų tarptautiniu mastu veikiančių subjektų, turinčių užmojų regioniniu ar net pasauliniu lygmeniu, taip pat atsižvelgiant į tai, kad JAV gynybos politikos prioritetai nukreipti į Azijos ir Ramiojo vandenyno šalis;
- B. kadangi tuo pat metu didėja grėsmė ir iššūkiai visuotiniam saugumui dėl neuztikrintumo, susijusio su programose, kuriomis pavojaingai skatinamas masinio naikinimo ginklų platinimas (įskaitant branduolinį ginklą), dalyvaujančių valstybių ir nevalstybinių veikėjų (kaip antai teroristų organizacijos) nusistatymu, dėl ES kaimynystėje vykstančių vietinių krizių, kurios sukels didžiules pasekmes regione (kaip antai dabartinis konfliktas Sirijoje), eskalavimo, dėl pereinamojo proceso nukrypimų ir jo saugumo aspekto arabų šalyse (pvz., Libijoje ir Sinajaus pusiasalyje), dėl Afganistano ir Pakistano zonoje vykstančių pokyčių raidos galimo NATO karinių pajėgų išvedimo sąlygomis ir dėl didėjančios terorizmo grėsmės Afrikoje, ypač Sahelyje, Somalio pusiasalyje ir Nigerijoje;
- C. kadangi plačiai pripažįstama, kad klimato kaita yra esminė visuotinio saugumo, taikos ir stabilumo varomoji jėga, taip pat ir grėsmę jiems didinantis veiksnys;

⁽¹⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.⁽²⁾ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 63.⁽³⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 7.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0228.⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0574.

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

- D. kadangi Europos Sąjunga, reaguodama į šias grėsmes ir iššūkius, privalo turėti bendrą poziciją, kad užtikrintų nuoseklumą, privalo veikti solidariai su valstybėmis narėmis ir panaudoti visas turimas priemones ir mechanizmus taikai ir piliečių saugumui užtikrinti;
- E. kadangi pagal BSGP, sudarančią neatskiriama dalį BUSP, kurios tikslai išdėstyti Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnyje, Sąjungai suteikiami operaciniai pajėgumai, pagrįsti civilinėmis ir karinėmis priemonėmis;
- F. kadangi įgyvendinant BSGP reikia labiau prisidėti prie taikos ir stabilumo kūrimo pasaulyje pasitelkiant savo misijas ir operacijas, kurios sudaro dalį šaliai ar regionui skirto visapusiško ES požiūrio, ir pasitelkiant daugiašalį bendradarbiavimą tarptautinėse organizacijose ir su jomis, ypač su Jungtinėmis Tautomis, taip pat regioninėmis organizacijomis, remiantis Jungtinių Tautų chartija;
- G. kadangi nusiginklavimas ir ginklų neplatinimas yra neatskiriama BSGP dalis, ir tai būtina pabrėžti ES politiniame dialoge su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis institucijomis, ir kadangi pagal tarptautinius susitarimus ir konvencijas tai yra ES valstybėms narėms skirtas įsipareigojimas; kadangi toks įsipareigojimas visiškai suderinamas su BSGP siekiu stiprinti civilinius ir karinius pajėgumus;
- H. kadangi pagal Lisabonos sutartį numatyta svarbių naujovių, dėl kurių turi būti stiprinama BSGP, tačiau jos dar ne visiškai panaudotos;
- I. kadangi ES nuo 2003 m. pagal Europos saugumo ir gynybos politiką ir vėliau pagal BSGP pradėjo 19 civilinių misijų ir 7 karines operacijas ir kadangi šiuo metu vykdoma 11 civilinių misijų ir 3 karinės operacijos;

BSGP strateginė programa*Nauja strateginė programa*

1. pabrėžia, kad Europos Sąjunga turėtų būti visapusiška tarptautinio lygmens politinė veikėja tam, kad tarptautiniu mastu galėtų skatinti taiką ir saugumą, saugoti savo interesus pasaulyje ir užtikrinti savo piliečių saugumą; mano, kad ES turėtų gebėti prisiimti savo atsakomybę kai kyla tarptautinio lygmens grėsmių, krizių ir konfliktų, ypač kaimyninėse šalyse; todėl šiomis aplinkybėmis pabrėžia, kad ES turi nuosekliai įgyvendinti savo politiką ir skubiau bei veiksmingiau prisiimti minėtą atsakomybę;
2. todėl pabrėžia, kad Sąjunga turi įtvirtinti savo strateginę autonomiją įgyvendindama tvirtą ir veiksmingą užsienio, saugumo ir gynybos politiką, kad prireikų ji galėtų veikti viena; pabrėžia, kad ši strateginė autonomija nebus įgyvendinta neturint patikimų civilinių ir karinių pajėgumų; primena, kad ši strateginė autonomija kuriama atsižvelgiant į esamas sąjungas, ypač į NATO, ir išlaikant stiprų transatlantinį ryšį, kaip nustatyta Europos Sąjungos sutarties 42 straipsnyje, ir tinkamai taikant ir stiprinant veiksmingo daugiašališkumo principą, kurio ES laikosi tarptautinių krizių valdymo veikloje;
3. nerimauja dėl galimo ES strateginės įtakos sumažėjimo ne tik dėl gynybos politikai skiriamo biudžeto kryptingo mažinimo dėl pasaulio ir Europos finansų ir ekonomikos krizės, bet taip pat ir dėl santykinio ir palaipsnio šių krizių valdymo priemonių ir pajėgumų, ypač karinių, svarbos mažinimo; taip pat pažymi valstybių narių įsipareigojimo stokos šioje srityje neigiamą poveikį;
4. mano, kad Sąjungai tenka svarbus saugumo valstybėms narėms ir jos piliečiams užtikrintojos vaidmuo; yra įsitikinęs, kad ji turėtų siekti stiprinti savo ir kaimyninių šalių saugumą, o ne įpareigoti tuo rūpintis kitus; primygtinai teigia, kad ES privalo būti pajėgi tikslingai prisidėti prie taikos palaikymo operacijų visame pasaulyje;
5. pažymi, kad 2003 m. parengta ir 2008 m. persvarstyta Europos saugumo strategija, nepaisant nuolatinio jos teiginių ir analizų patvirtinimo, jau pradeda atsilikti nuo įvykių ir jau nėra aktuali šiandieniniame pasaulyje;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

6. todėl dar kartą ragina Europos Vadovų Tarybą pavesti Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai pateikti baltąją knygą dėl ES saugumo ir gynybos, kurioje būtų nustatyti ES strateginiai interesai atsižvelgiant į valstybių narių saugumo pajėgumus, ES institucijų pajėgumą veiksmingai veikti saugumo ir gynybos politikos srityje ir į ES partnerystes, ypač su kaimyninėmis šalimis ir NATO, ir kurioje būtų atsižvelgiama į besikeičiančias grėsmes ir santykių su sąjungomis ir partneriais, taip pat su besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, raidą;
7. pabrėžia tokios strateginės programos, kuri teiktų ES išorės veiksmų gaires ir nustatytų aiškius saugumo politikos prioritetus, svarbą;
8. pažymi, kad baltoji knyga turėtų būti pagrįsta 2003 m. pradėtomis taikyti koncepcijomis ir 2008 m. Europos saugumo strategijomis, taip pat naujomis pastarųjų metų saugumo sąvokomis, kaip antai „atsakomybė užtikrinti apsaugą“, žmogaus saugumas ir veiksmingas daugiašališkumas;
9. pabrėžia, kad Europos gynybos agentūroje ir bendradarbiaujant su NATO svarbu atlikti ES valstybių narių karinės srities stipriųjų ir silpnųjų vietų techninę peržiūrą; mano, kad baltoji knyga sudarys būsimo ES strateginio požiūrio pagrindą ir užtikrins strateginio civilinių ir karinių pajėgumų, kuriuos reikia plėtoti ir įgyti BSGP reikmėms, planavimo vidutiniu ir ilguoju laikotarpiu gaires;
10. palankiai vertina 2012 m. liepos 23 d. Tarybos išvadas dėl BSGP ir paskelbimą, kad 2013 m. bus surengtas Europos Vadovų Tarybos susitikimas gynybos klausimais; ragina valstybes nares ir Europos Vadovų Tarybos pirmininką įtraukti Parlamentą į pasirengimo Tarybos susitikimui veiklą;
11. palankiai vertina Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos pranešimą dėl pagrindinių BUSP aspektų ir svarbiausių pasirinkimo galimybių, kuris iš dalies skirtas saugumo ir gynybos klausimams; tačiau primygtinai teigia, kad ateityje įgyvendinant BSGP reikia siekti ambicingesnių tikslų; ragina valstybes nares, pritariant Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, kuo geriau panaudoti šią Lisabonos sutartyje nustatytą priemonę šiomis aplinkybėmis, kai daugelyje sričių yra krizė, taip pat ir ant Europos slenkščio, ir kai vis akivaizdesnis tampa iš naujo apibrėžtas JAV dalyvavimas;
12. palankiai vertina Veimaro iniciatyvos, kuriai pritaria Ispanija ir Italija, indėlį atgaivinant BSGP darbotvarę, taip pat jos postūmį trims pagrindinėms sritims, būtent institucijoms, operacijoms ir pajėgumams; ragina šias šalis laikytis prisiimtų įsipareigojimų, kad būtų galima toliau įgyvendinti ambicingą BSGP viziją, ir jų veiksmus laiko visoms kitoms valstybėms narėms sektinu pavyzdžiu;

BSGP laikantis visapusiško požiūrio

13. palankiai vertina 2012 m. liepos 23 d. Tarybos išvadas dėl BSGP ir pranešimą apie tai, kad Komisija ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pateiks bendrą komunikatą dėl visapusiško požiūrio; primena ir Komisijai, ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei ir Komisijos pirmininko pavaduotojai įtraukti į šią veiklą Parlamentą;
14. pabrėžia, kad ES pranašumą, palyginti su kitomis organizacijomis, teikia jos unikali galimybė sutelkti įvairias politines, ekonomines, plėtros ir humanitarines priemones, skirtas padėti vykdyti civilinių ir karinių krizių valdymą, misijas ir operacijas, vienos politinės institucijos – Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės ir Komisijos pirmininko pavaduotojos – kompetencijos srityje ir kad šis visapimantis požiūris užtikrina jai unikalų ir labai vertinamą lankstumą ir veiksmingumą;
15. vis dėlto mano, kad įgyvendinant visapusišką požiūrį turi būti užtikrinta, kad Sąjunga reaguotų į konkrečią riziką taikydama atitinkamas civilines ir (arba) karines priemones; primygtinai reikalauja, kad visapusiškas požiūris būtų pagrįstas BSGP ne mažiau, kaip jis pagrįstas kitomis išorės veiklos priemonėmis;
16. pabrėžia, kad BSGP, vykdamas šią veiklą, yra pagrindinė ES krizių valdymo priemonė, suteikianti Sąjungos veiksmams politinį patikimumą ir matomumą ir taip pat sudaranti sąlygas politinei kontrolei;

Lisabonos sutarties įgyvendinimas

17. primena, kad pagal Lisabonos sutartį numatyta daug svarbių naujovių BSGP srityje, kurios dar nėra įgyvendintos; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja nepaisė praityje priimtų Parlamento rezoliucijų, kuriose raginama aktyviau ir nuosekliau siekti pažangos įgyvendinant šias Lisabonos sutartyje nustatytas naujas priemones;

— Taryba, siekdama apsaugoti Sąjungos vertybes ir tarnauti jos interesams, gali patikėti misiją valstybių grupei;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

- gali būti vykdomas nuolatinis organizuotas valstybių narių, kurios atitinka griežtesnius karinio pajėgumo kriterijus ir yra prisiėmusios didesnius išpareigojimus šioje srityje, bendradarbiavimas vykdant pačias sudėtingiausias misijas;
- pagal Sutartį numatyta savitarpio gynybos sąlyga ir solidarumo sąlyga;
- Europos gynybos agentūrai pavestos svarbios užduotys, susijusios su valstybių narių karinių pajėgumų plėtojimu, įskaitant pramoninio ir technologinio gynybos sektoriaus pagrindo stiprinimą, Europos pajėgumų ir ginkluotės politikos nustatymą ir nuolatinio struktūrinio bendradarbiavimo vykdymą;
- reikėtų įsteigti pradinį fondą, skirtą pasirengimo misijoms, kurios nefinansuojamos iš Sąjungos biudžeto, veiklai;

18. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją suteikti reikiamą postūmį siekiant panaudoti Lisabonos sutarties galimybes tam, kad ES turėtų įvairių veikimo tarptautiniu lygmeniu galimybių, kurias galėtų taikyti įgyvendindama visapusišką požiūrį pasitelkusi negriežtomis priemonėmis grindžiamą galią arba, jei reikia, imdamasi griežtesnių veiksmų, tačiau visada laikydamasi JT chartijos nuostatų;

19. ragina valstybes nares aktyviai bendradarbiauti su Sąjungos vyriausiąją įgaliotine ir Komisijos pirmininko pavaduotoja ir su Taryba siekiant Lisabonos sutarties nuostatas dėl BSGP įtraukti į jų nacionalės gynybos strategijas;

20. palankiai vertina tai, kad išplėstos misijos, kurios gali būti vykdomos pagal BSGP, palyginti su ankstesnėmis vadinamosiomis Petersbergo misijomis, kaip nurodyta Europos Sąjungos sutarties 43 straipsnyje; tačiau pažymi, kad nuo EIVT įkūrimo priimant sprendimus į šį užmojį neatsižvelgiama;

Civilinės ir karinės operacijos

21. pabrėžia, kad iki šiol BSGP prisidėjo prie krizių valdymo, taikos palaikymo ir tarptautinio saugumo stiprinimo; primygtinai teigia, kad dabar BSGP turi būti taikoma valdant visų tipų krizes, įskaitant labai intensyvius konfliktus kaimynystėje, ir turi būti pakankamai plataus užmojo, kad galėtų daryti realų poveikį vietoje;

22. pažymi, kad šiuo metu vykdoma 14 operacijų, iš jų 11 civilinių ir 3 karinės; palankiai vertina tai, kad 2012 m. vasarą pradėtos 3 naujos civilinės operacijos Somalio pusiasalyje (misija EUCAP NESTOR), Nigeryje (misija „EUCAP Sahel Niger“) ir Pietų Sudane (misija „EUAVSEC South Sudan“) ir kad planuojama vykdyti civilinę paramos misiją, skirtą pasienio kontrolei Libijoje, ir mokymų misiją Malyje; mano, jog šios misijos – pirmasis ženklas, kad BSGP darbotvarkei suteiktas naujas postūmis; pabrėžia, kad svarbu tobulinti patirties vykdant misijas ir operacijas įgijimo sistemą;

23. vis dėlto apgailestauja, kad ES iki galo nepanaudoja BSGP karinių priemonių, nors įsikišimas pagal BSGP galėjo būti pateisinamas kai kurių krizių atvejais, įskaitant krizes Libijoje ir Malyje; pabrėžia, kad reikia apsvarstyti galimybę teikti pagalbą Arabų pavasario šalims, ypač Šiaurės Afrikoje ir Sahelio regione, vykdant saugumo sektoriaus reformą; šiomis aplinkybėmis skatina daugiau dėmesio skirti šiuo metu vykdomam galimų karinių operacijų planavimui ir tuo pat metu ragina iš naujo įvertinti įgyvendinamas misijas;

24. taip pat ragina valstybes nares savo pareiškimus paremti veiksmais ir naudotis esamomis priemonėmis, protokolais ir susitarimais tam, kad jų pajėgumus, pvz., kovines grupes arba jungtinius specialios paskirties būrius, būtų galima pasinaudoti įgyvendinant BSGP;

Vakarų Balkanai

25. primena ir palankiai vertina politinę, strateginę ir simbolinę ES išpareigojimo Vakarų Balkanuose, kuris prisidėjo užtikrinant taiką ir saugumą šiame regione, svarbą; tačiau pažymi, kad šis regionas ir toliau susiduria su daugybe problemų, kurios Sąjungai yra patikimumo išbandymas; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Tarybą dar kartą įvertinti ES pastangas saugumo srityje Vakarų Balkanuose, ypatingą dėmesį skiriant teisinės valstybės stiprinimui, mažumų bendruomenių apsaugai ir kovai su organizuotu nusikalstamumu ir korupcija;

26. palankiai vertina pirmos civilinės misijos ES policijos misijos (ESPM) Bosnijoje, kuri baigta 2012 m. birželio 30 d., rezultatus, kurią įgyvendinant lygiagrečiai su operacija „EUFOR Althea“ buvo prisidėta prie dialogo tarp šios šalies sudedamųjų dalių ir teisinės valstybės stiprinimo;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

27. pažymi, kad nuolat mažėja 2004 m. Bosnijoje ir Hercegovinoje pradėtos operacijoje „EUFOR Althea“ dalyvaujančių dalinių skaičius; todėl pritaria, kad ši misija būtų užbaigta ir propaguoja ES naujos rūšies pagalbą galios stiprinimo ir ginkluotųjų pajėgų mokymo Bosnijoje ir Hercegovinoje srityje;

28. pritaria misijos Kosove („EULEX Kosovo“), kuri buvo vykdoma sunkioje politinėje aplinkoje, vaidmeniui ir palankiai vertina jos įgaliojimų pratęsimą dar dvejiems metams iki 2014 m. birželio 14 d.;

29. pabrėžia teigiamą jos vaidmenį padedant Kosovui kovoti su organizuotu nusikaltimu visais lygmenimis ir kurti teisinę valstybę, taip pat teismų, policijos ir muitinės tarnybas, kurioms nedaroma jokia politinė įtaka, atsižvelgiant į geriausią tarptautinę ir Europos patirtį ir standartus; atkreipia dėmesį į misijos pertvarkymą ir jos dalyvių skaičiaus sumažinimą ir mano, kad tai akivaizdus iki šiol pasiektos pažangos ženklas;

30. vis dėlto pabrėžia, jog reikia dėti dar daug pastangų, kad misija EULEX iki galo įgyvendintų jai skirtas užduotis ir kad šia misija visiškai pasitiktų Kosovo gyventojai, ypač serbų bendruomenė; ragina misiją sustiprinti savo veiklą Kosovo šiaurėje ir labiau įsitraukti į veiklą nagrinėjant aukšto lygio pareigūnų korupcijos bylas;

31. ragina misijos EULEX specialią tyrimų grupę kuo kruopščiau ir tiksliau atsakyti į Europos Tarybos pranešime pateiktus klausimus dėl kaltinimų prekyba organais teisingumo; ragina misiją EULEX, naudojantis visa prisidedančių šalių parama, įgyvendinti liudininkų apsaugos programą, įskaitant, pvz., liudininkų perkėlimo priemones, kad būtų galima taikant griežtas teismines procedūras nustatyti faktus;

32. pažymi, kad Taikos palaikymo pajėgos Kosove (KFOR) vis dar būtinos siekiant Kosove užtikrinti saugumą ir kad vis dar kyla daug klausimų dėl NATO karinės misijos ir ES civilinės misijos koordinavimo veiksmingumo ir ateities; todėl ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją reguliariai teikti misijos EULEX, kurios įgaliojimams pratęsti iki 2014 m. birželio 14 d., pažangos, taip pat pasiektų rezultatų ir santykių su NATO kariniu aparatu ataskaitas;

Somalia pusiasalis

33. palankiai vertina naują ES strategiją, skirtą Somalio pusiasaliui, kuri įgyvendinama pagal visapusišką požiūrį siekiant kovoti su piratavimu ir jo priežastimis, taip pat palankiai vertina vadovaujamąją Sąjungos vaidmenį šiame regione sprendžiant saugumo klausimus, kuris padeda didinti ES matomumą ir patikimumą krizių valdymo srityje; palankiai vertina tai, kad 2012 m. gegužės mėn. pradėjo veikti ES operacijų centras, skirtas BSGP misijoms Somalio pusiasalyje remti;

34. pažymi, kad šiuo metu šiame regione vykdomos trys operacijos („EUNAVFOR Atalanta“, „EUTM Somalia“ ir „EUCAP Nestor“), ir pabrėžia, kad ES išikišimą reikia toliau koordinuoti su tarptautinės bendruomenės pastangomis, visų pirma su Afrikos Sąjunga, siekiant Somalyje sukurti veikiančią ir demokratinę valstybę; mano, kad ES operacijų centras užtikrina efektyvesnį veiksmų įgyvendinant Somalio pusiasalio strategiją koordinavimą;

35. atsižvelgdamas į politinės ir saugumo padėties pokyčius Somalyje, rekomenduoja valstybėms narėms ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotojai, konsultuojantis su Somalio teisėtos valdžios institucijomis, Afrikos Sąjunga (AS), Tarpyvyriausybine vystymo institucija (IGAD) ir Jungtinėmis Amerikos Valstijomis, išnagrinėti saugumo sektoriaus reformos galimybes;

36. palankiai vertina tai, kad pradėta misija „EUCAP Nestor“ ir ragina Tanzaniją priimti tą misiją, kurios tikslas – Džibutyje, Kenijoje ir Seišeliuose stiprinti jūrinius pajėgumus, taip pat remti teisinės valstybės kūrimą Somalyje (visų pirma Puntlande ir Somalilande) kuriant atskaitingas pakrantės policijos pajėgas ir teismų tarnybas, visapusiškai gerbiančias teisinės valstybės, skaidrumo principus ir žmogaus teises;

37. reikalauja, kad misija „EUCAP Nestor“ būtų koordinuojama su kitomis iniciatyvomis, susijusiomis su jūrų saugumu, pvz., su projektais MARSIC ir MASE (Laivybos saugumo programa), finansuojamomis atitinkamai stabilumo priemonės ir Europos plėtros fondo lėšomis; rekomenduoja misiją „EUCAP Nestor“ išplėsti į kitas šalis, kai tik jos atitiks būtinas sąlygas;

38. pripažįsta esminį operacijos „EUNAVFOR Atalanta“ indėlį kovojant su piratavimu Adeno įlankoje ir vakarinėje Indijos vandenyno dalyje, taip pat humanitarinės pagalbos srities indėlį jūrų saugumui užtikrinti apsaugant laivus, kurie naudojami įgyvendinant Pasaulio maisto programą, ir kitus pažeidžiamus laivus, ir pritaria jos įgaliojimų pratęsimui iki 2014 m. gruodžio mėn.; taip pat patvirtina sprendimą išplėsti šios misijos taikymo sritį ir įtraukti Somalio pakrantės zoną, taip pat teritorinius ir vidaus vandenius; ragina valstybes nares užtikrinti atitinkamas oro ir jūrų išteklius šiai operacijai

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

vykdyti ir ragina prekybos laivus toliau taikyti geriausią laivybos patirtį siekiant sumažinti užpuolimo pavojų; palankiai vertina tai, kad prie operacijos „Atalanta“ prisidėjo Nyderlandai, kurie atsiuntė apsaugos komandą, skirtą humanitarinę pagalbą gabenančių karinių dalinių saugumui užtikrinti, ir skatina kitas valstybes nares taip pat prisidėti tokio pobūdžio indėliu;

39. pripažįsta, kad piratavimas prilyginamas organizuotam nusikalstamumui, todėl, siekiant užtikrinti prekybos laisvę ir apsaugoti pagrindinius jūrų kelius, svarbu sutrikdyti šios veiklos ekonominį naudingumą ir pašalinti pagrindines piratavimo priežastis vykdančią ilgalaikę veiklą, kuria skatinamas geras valdymas ir savarankiškos teisėtos ekonominės veiklos galimybės gyventojams; ragina Komisiją ir Tarybą imtis visų reikiamų priemonių šios veiklos finansinių šrūtų atsekamumui užtikrinti ir informacijos mainams tarp operacijos „EUNAVFOR Atalanta“ ir Europolo palengvinti;

40. pabrėžia teigiamą vaidmenį ES mokymo misijos Somalyje, vykdytos glaudžiai bendradarbiaujant su Uganda, Afrikos Sąjunga ir JAV, kurios metu apmokyta daugiau kaip 3 000 Somalio karinių pajėgų naujokų, iš kurių 2 500 iš naujo integruoti į Somalio saugumo pajėgas, tuo pat metu skatinant gerbti teisinės valstybės principą; mano, kad ši misija, stiprindama Somalio ir AMISOM saugumo pajėgas, itin prisidėjo prie padėties Mogadiše ir jo apylinkėse gerinimo; primygtinai ragina sutelkti misijos pastangas į atskaitingų, skaidrių vadovavimo ir kontrolės struktūrų ir finansinės sistemos, pagal kurią būtų numatomas reguliarus atlyginimo mokėjimas, sukūrimą, taip pat siekti užtikrinti, kad dezertyruotų kuo mažiau parengtų kareivių;

41. pritaria misijos „EUTM Somalia“ įgaliojimų pratęsimui iki 2012 m. gruodžio mėn. ir tam, kad daugiausia dėmesio būtų skiriama vadovavimo ir kontrolės pajėgumams, specializuotiems pajėgumams ir Somalio nacionalinių saugumo pajėgų vidaus mokymo gebėjimams didinti siekiant atsakomybę už mokymą perduoti vietos subjektams; pažymi, kad ES privalės ir po 2012 m. dėti pastangas mokymų srityje, todėl ragina EIVT išnagrinėti galimybę, vos tik pagerės saugumo padėtis Somalyje, visus mokymus ar jų dalį perkelti į tas Somalio dalis, kurias, siekiant pagerinti saugumo padėtį, kontroliuoja valdžios institucijos; rekomenduoja užtikrinti, kad misija „EUTM Somalia“ būtų glaudžiau įtraukta į darbuotojų, kurie dalyvauja šiame kariniame mokyme, samdymo ir integravimo procesą;

42. pabrėžia, kad ES mokymo misijos veiklos modelis, kuris su palyginti nedideliais finansiniais, materialiniais ir žmogiškaisiais ištekliais suteikia galimybę ES atlikti pagrindinį vaidmenį Rytų Afrikoje, galėtų būti pritaikytas ir kitose zonose, ypač Sahelyje;

Sahelis

43. yra nepaprastai susirūpinęs dėl to, kad Sahelyje formuojasi nestabilumo zona, kuriai būdinga tarpusavyje susijusi nusikalstama veikla, ypač prekyba narkotikais, žmonėmis ir ginklais, taip pat dėl to, kad radikalių teroristų grupuotės vykdo ginkluotas operacijas, kurios kelia pavojų regiono valstybių teritoriniam vientisumui, o dėl tokių veiksmų dalyje Malio teritorijos galėtų susidaryti zona, kurioje nuolat nepaisoma įstatymų, ir tokia padėtis galėtų išplisti į kaimynines šalis, padidindama pavojų ten esantiems Europos šalių piliečiams, kurie jau yra nukentėję dėl žudymų ir grobimų, ir jų interesams; todėl pabrėžia būtinybę remti stabilią vyriausybę Malyje siekiant užkirsti kelią šalies susiskaidymui ir galimam nusikalstamumo ir konflikto pasklidimui į kitas šalis;

44. pabrėžia, kad tokia padėtis kelia pavojų visos Europos saugumui; šiomis aplinkybėmis ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Tarybą skubiai ir iki galo įgyvendinti Saheliui skirtą ES strategiją, patvirtintą 2011 m. kovo mėn., ir imtis atitinkamų saugumo priemonių, prireikusių vykdyti BSGP misijas siekiant padėti regiono valstybėms stiprinti kovos su tarpvalstybiniu organizuotu nusikalstamumu ir teroristinėmis grupuotėmis pajėgumus;

45. palankiai vertina tai, kad pradėta misija „EUCAP Sahel Niger“, kuri skirta būtent padėti Nigeriui įveikti šias saugumo problemas; pažymi, kad ši misija visiškai atitinka visuotinę Saheliui skirtą strategiją, tačiau apgailestauja, kad ji vykdoma tik vienoje šalyje, o kitose keturiose regiono šalyse, ypač Malyje, yra neatidėliotinas ir esminis poreikis stiprinti savo pajėgumus ir reaguoti į jų teritorijos vientisumui gresiančius pavojus;

46. palankiai vertina vieningai JT Saugumo tarybos 2012 m. spalio 12 d. priimtą rezoliuciją 2071 dėl Malio; pažymi, kad rezoliucijoje tiesiogiai raginamos regioninės ir tarptautinės organizacijos, įskaitant ES, teikti koordinuojamą pagalbą, ekspertų žinias, mokymus pajėgumų kūrimo paramą Malio ginkluotosioms ir saugumo pajėgoms siekiant atkurti valstybinę valdžią Malyje; taip pat ragina JT Saugumo tarybą priimti kitą rezoliuciją, kurioje būtų oficialiai suteiktas įgaliojimas pradėti

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

naują misiją Afrikoje padedant tarptautinei bendruomenei pagal tą patį modelį, kurį taikant buvo teikiama parama Afrikos Sąjungos misijai Somalyje (AMISOM);

47. palankiai vertina 2012 m. spalio 15 d. Tarybos išvadas dėl padėties Malyje, dėl kurios būtina neatidėliojant tęsti galimos BSGP operacijos planavimą, ypač siekiant parengti krizių valdymo koncepciją, susijusią su Malio gynybos pajėgų pertvarka ir mokymu;

48. palankiai vertina Vakarų Afrikos valstybių ekonominės bendrijos (VAVEB) valstybių ir vyriausybių vadovų 2012 m. lapkričio 11 d. priimtą sprendimą suteikti stabilizavimo pajėgas, kurias sudarytų ne mažiau nei 3 200 karių ir kurios turėtų vienerių metų veikimo įgaliojimą;

49. ragina ir toliau planuoti operaciją, skirtą remti, bendradarbiaujant su Vakarų Afrikos valstybių ekonomine bendrija (VAVEB), Malio ginkluotųjų pajėgų pertvarką siekiant pagerinti šalies saugumo pajėgų veiksmingumą ir sudaryti galimybę šaliai atgauti savo teritorijos kontrolę;

Libija

50. palankiai vertina Komisijos ir valstybių narių anksčiau Libijoje ir kaimyninėse šalyse, remiant JT organizacijas, vykdytą humanitarinės pagalbos ir civilinės saugos veiklą; vis dėlto mano, kad krizė Libijoje galėjo būti tinkama galimybė ES parodyti savo gebėjimą veikti visapusiškai, taip pat prireikus imtis karinių veiksmų, visiškai laikantis JT Saugumo Tarybos rezoliucijų, jei artimiausiose kaimyninėse šalyse kilo labai didelė krizė, daranti tiesioginį poveikį jos aplinkos stabilumui; apgailestauja, kad dėl valstybių narių bendros politinės valios stokos ir ideologija pagrįsto nenoro matyti Sąjungą naudojant savo pajėgumus Sąjungos vaidmuo tapo antraeilis; atkreipia dėmesį į tai, kad JT Saugumo Tarybos narių nenorą leisti ES pradėti vykdyti Libijoje savo humanitarinę karinę operaciją;

51. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją per krizę Libijoje įgytą patirtį tinkamai panaudoti priimant sprendimus ES viduje, taip pat dėl NATO karinių intervencijų, aptariant pajėgumų aspektą, taip pat – ir visų svarbiausia – aptariant politinį nuoseklumą ir valstybių narių solidarumą, taip pat ES ir jos BSGP santykį su NATO;

52. mano, kad ES atlieka svarbų vaidmenį Libijoje vykstant pereinamajam institucinių pokyčių procesui, ypač revoliucinių brigadų demobilizavimo ir jų narių integravimo srityse, pertvarkant ginkluotąsias pajėgas ir padedant kontroliuoti sausumos ir jūrų pasienį; apgailestauja, kad ES indėlis į saugumo sektorių lėtai duoda rezultatų ir kad dėl šio indėlio planavimo ir įgyvendinimo sunkumų šioje srityje lieka galimybių s abejotino matomumo ir nuoseklumo dvišalėms iniciatyvoms; pritaria, kad reikia spartinti darbus siekiant planuoti civilinę paramos pasienio kontrolei misiją;

Pietų Sudanas

53. atkreipia dėmesį į tai, kad Pietų Sudane pradėta misija „EUA VSEC South Sudan“, skirta Džubos oro uosto saugumui stiprinti; tačiau abejoja, ar pagrįsta vykdyti BSGP misiją siekiant užtikrinti saugumą tame oro uoste, turint mintyje tai, kad tokią misiją galėtų vykdyti Komisija, panaudodama stabilumo priemonę;

Kongo Demokratinė Respublika

54. pabrėžia Kongo Demokratinės Respublikos svarbą kuriant taiką ir stabilumą Afrikoje ir remia misijos MONUSCO veiksmus, skirtus civiliams rytinėje šalies dalyje apsaugoti;

55. palankiai vertina ES pastangas vykdyti dvi misijas – „EUSEC RD Congo“ ir „EUPOL RD Congo“ – siekiant įtvirtinti teisinę valstybę šioje šalyje; tačiau pažymi, kad šios dvi misijos yra nepakankamos dėl atitinkamų užduočių apimtys, o aktyvus Kongo Demokratinės Respublikos valdžios institucijų bendradarbiavimas yra reikalingas norint gauti apčiuopiamų rezultatų;

Afganistanas

56. palankiai vertina misiją „EUPOL Afghanistan“, kurios tikslas – įsteigti civilinę policiją ir sukurti teismų sistemą, kad atkuriant Afganistano valstybę afganistaniečiai galėtų prisiimti didžiausią atsakomybę už šias užduotis; pabrėžia, kad ši misija, kuri bus vykdoma iki 2013 m. gegužės 31 d. ir galės būti pratęsta iki 2014 m. gruodžio 31 d., yra visuotinių tarptautinės bendruomenės pastangų dalis siekiant suteikti galimybę afganistaniečiams patiems spręsti savo likimą, kai 2014 m. pasitrauks NATO daliniai; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Tarybą su

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

Europos Parlamentu parengti bendrą išsamų pranešimą apie Sąjungos priemonių raidą, ypač apie misiją EUPOL, atsižvelgiant į 2014 m. ir vėlesnius metus Afganistane;

Palestinos teritorijos

57. mano, kad Europos Sąjungos policijos misija Palestinos teritorijose (EUPOL COPPS), kurios tikslas yra padėti Palestinos Administracijai stiprinti būsimos Palestinos valstybės institucijas, kad jos galėtų palaikyti tvarką ir vykdyti baudžiamąją teiseną vadovaujant Palestinos institucijoms ir laikantis geriausių tarptautinių normų, yra sėkminga; pažymi, kad ši misija yra viena iš priemonių, kurias ES naudoja siekdama padėti Palestinos valstybei susikurti ir taikiai gyventi Izraelio pašonėje;

58. apgailestauja, kad misija „EUBAM Rafah“ sustabdė savo operacijas nuo tada, kai organizacija Hamas perėmė Gazos ruožo kontrolę, ir kad sumažintas darbuotojų skaičius, taip pat pabrėžia, kad misijos vykdymas regione rodo ES norą prisidėti prie visų veiksmų, kuriais palengvinamas izraeliečių ir palestiniečių dialogas; apgailestauja, kad Izraelio vyriausybė neleido misijos EUPOL COPPS vadui kartu vadovauti misijai „EUBAM Rafah“ ir kad pagrindinė šios misijos štabo būstinė yra Tel Avive, o ne Rytų Jeruzalėje;

Gruzija

59. pabrėžia teigiamą vaidmenį, kurį atliko stebėsenos misija Gruzijoje (misija „EUMM Georgia“), visų pirma palaikant dialogą ir atkuriant pasitikėjimo priemones tarp šalių, tačiau apgailestauja, kad šios misijos dar neįmanoma įgyvendinti okupuotose Abchazijos ir Pietų Osetijos teritorijose, kur Rusiją Europos Parlamentas, NATO, Europos Taryba ir kai kurios valstybės narės pripažino okupacine jėga;

Irakas

60. pažymi, kad misija „EUJUST LEX-Iraq“, kurios galiojimas pratęstas iki 2013 m. gruodžio 31 d., buvo pirmoji ES jungtinė teisinės valstybės misija, kurios tikslas – prisidėti prie profesionalios baudžiamosios teisenos sistemos, paremtos teisine valstybe, įgyvendinimo Irake; tačiau konstatuoja, kad padėtis Irake dar tikrai nėra stabili, kaip matyti iš reguliarių pasikėsimų šalyje, o padėtį sunkina aplinkinių regiono valstybių neužtikrinta padėtis;

Patirties perdavimas

61. pažymi, kad svarbu perduoti BSGP misijų ir operacijų patirtį, ir palankiai vertina šiuo tikslu EIVT Krizių valdymo ir planavimo direktorato ir Europos Sąjungos karinio štabo atliktą darbą; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją reguliariai teikti Europos Parlamentui pranešimus apie šio darbo rezultatus;

62. mano, kad civilinių operacijų ir misijų patirtis labai svarbi – tai sritis, kurioje ES jau vykdo ilgalaikę veiklą ir kurioje ji jau pasiekė svarbių rezultatų; mano, kad į šią ES civilinių operacijų papildomą naudą turi būti atsižvelgiama koordinuojant darbą su ES partneriais bei sąjungininkais valdant tarptautines krizes;

Pajėgumai ir operacijų vykdymo struktūra

63. konstatuoja, kad vykdant Sąjungos karines operacijas vis dar pernelyg dažnai susiduriama su pajėgų kūrimo problemomis, o jeigu nėra patikimų pajėgų, BSGP praranda patikimumo veiksnį; todėl ragina valstybes nares ir toliau būti susitelkusioms suteikiant kvalifikuotą personalą ir kokybišką įrangą;

64. pažymi, kad EIVT krizių valdymo struktūros ir civiliniu, ir kariniu aspektais vis dar nėra pakankamai veiksmingos, o tai trukdo jų gebėjimams reaguoti ir prisideda prie tam tikro BSGP svarbos menkinimo; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją kuo skubiau pagerinti šią padėtį; pabrėžia, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja bei BSGP krizių valdymo struktūros turi tiesiogiai bendradarbiauti;

Civilinis personalas ir pajėgumai

65. pabrėžia sunkumus, su kuriais valstybės narės susiduria norėdamos pagal BSGP vykdomoms civilinėms misijoms suteikti tinkamą ir pakankamą personalą; ragina Komisiją ir EIVT išsiaiškinti galimybes padėti valstybėms narėms padidinti civilinėse BSGP misijose dalyvaujančių policininkų, teisėjų ir viešojo administravimo srityje labai specializuoto personalo

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

skaičių;

66. atkreipia dėmesį į civilinės priemonės „Pagrindinis tikslas civilinėje srityje 2010 m.“ pratęsimą po 2010 m. ir palankiai vertina tai, kad priimta daugiametė civilinių pajėgumų kūrimo programa; ragina valstybes nares, ypač atitinkamas ministerijas, susitelkti, kad ji būtų įgyvendinta;

67. pabrėžia, kad reikalinga išplėtoti ne tik su policija, teisėjais ir viešojo administravimo srityje labai specializuotu personalu susijusius pajėgumus, minimus dokumente „Pagrindinis tikslas civilinėje srityje“, bet ir veiksmingesnius tarpininkavimo veiklos principus ir pajėgumus, kad būtų užtikrintas suderintas ir laiku vykdomas aprūpinimas tarpininkavimo veiklai reikalingais tinkamais išteklių;

68. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad kai kuriose valstybėse narėse BSGP misijose dalyvauti skirtu civilinio personalo parinkimas, koordinavimas ir paskirstymas vis dar vykdomas nesklandžiai dėl skirtingos nacionalinės praktikos ir kriterijų; ragina siekti didesnio valstybių narių koordinavimo ir nustatyti geriausią patirtį šiuo klausimu;

69. šiuo atžvilgiu apgailestauja, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Europos Komisijos pirmininko pavaduotoja ir valstybės narės nepaisė praeityje priimtų parlamento rezoliucijų, kuriose raginama užtikrinti pakankamą ir kompetentingą civilinį personalą ir didelius pajėgumus; atsižvelgdamas į tai, primena 2011 m. kovo 21 d. Tarybos išvadas dėl BSGP civilinių pajėgumų ir mano, kad jos vis dar yra tinkamos, t. y. reikia:

- pritraukti pakankamai kvalifikuotų ir tinkamai parengtų asmenų;
- parengti atitinkamas misijoms skirtas pagalbines priemones, įskaitant galutinę Goalkeeper programinės įrangos versiją, lankstesnes parengiamąsias priemones, geresnius civilinių misijų aprūpinimo įranga mechanizmus (įskaitant nuolatinio sandėlio įkūrimą);
- toliau vykdyti civilinių misijų parengiamąją veiklą laikantis atitinkamų ES sutarties nuostatų;
- atsakingiau rengti poveikio vertinimą ir geriau pritaikyti įgytą patirtį;
- stiprinti bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis ir tarptautinėmis organizacijomis;

Karinis personalas ir pajėgumai

70. pabrėžia, kad ES šiuo metu patiria didelių finansinių suvaržymų ir kad valstybės narės dėl finansinių, biudžeto ir politinių priežasčių, susijusių ar nesusijusių su krize euro zonoje, šiuo metu mažina gynybai skiriamą biudžetą arba išlaiko tokį patį jo lygį; atkreipia dėmesį į tai, kad šios priemonės gali daryti neigiamą poveikį jų kariniams pajėgumams, taigi ir ES pajėgumui veiksmingai laikytis savo įsipareigojimų taikos palaikymo, konfliktų prevencijos ir tarptautinio saugumo stiprinimo srityse;

71. pažymi, kad Azijos žemyne, ypač Kinijoje, didinami kariniai pajėgumai ir ginklavimosi mastai; ragina palaikyti aktyvesnį dialogą su šiuo regionu, pabrėžiant saugumo ir gynybos klausimus;

72. pabrėžia, kad daugelis pastarųjų metų išorės operacijų, vykdomų Irake, Afganistane, Afrikoje, įskaitant Libiją, finansiškai smarkiai veikė ir vis dar veikia valstybes, kurios dalyvavo ar vis dar dalyvauja šiose operacijose; pažymi, kad šios išlaidos yra tiesiogiai susijusios su priešlaikiniu įrangos nusidėvėjimu, taip pat su valstybių noru, atsižvelgiant į biudžeto ir pajėgumų apribojimus, įsipareigoti vykdyti BSGP operacijas;

73. pabrėžia, kad visų ES valstybių narių gynybai skirtu biudžeto bendra vertė sutampa su pagrindinių sparčiai besivystančių šalių išlaidomis šioje srityje, todėl problema yra veikiau politinė, o ne susijusi su biudžetu, apimanti Europos pramoninės ir technologinės bazės sukūrimą ir kai kurių su operacijomis susijusių pajėgumų pasidalijimą; pažymi, kad Europos bendrovių konsorciškai, bendros iniciatyvos ir susijungimo projektai gali padėti vystyti Europos gynybos pramonę;

74. pažymi, kad kariniai veiksmai Libijoje, kuriuos pradėjo Prancūzija ir Jungtinė Karalystė, o parėmė JAV ir NATO, atkreipė dėmesį į kai kurių ES valstybių narių pajėgumų veikti esant įtemptiems konfliktams, taip pat į sunkumus tam tikrą laiką vykdančius tokius veiksmus, ypač į pagrindinių pajėgumų trūkumą, pavyzdžiui, degalų papildymo ore, informacijos rinkimo ar tikslaus taikymo šaudmenų trūkumus;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

75. atsižvelgdamas į savo 2011 m. gruodžio 14 d. rezoliuciją dėl finansų krizės poveikio valstybių narių gynybos sektoriui, pabrėžia, kad šios rekomendacijos yra tinkamos valstybių narių kariniams pajėgumams stiprinti laikantis dalijimosi principo;

76. palankiai vertina tokius dvišalius susitarimus kaip Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės sutartis dėl karinio bendradarbiavimo ir ragina kitas valstybes nares vertinti tokius dvišalius arba daugiašalius susitarimus dėl karinio bendradarbiavimo ir integracijos kaip svarbią lėšų taupymo priemonę, kuri gali padėti išvengti dubliavimosi ir peraugti į vietos lygmeniu įgyvendinamą BSGP plėtojimo ir būsimos ES integracijos saugumo srityje procesą;

77. palankiai vertina pirmus ES pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais iniciatyvos žingsnius, taip pat labai palankiai vertina Europos gynybos agentūros (EGA), nustačiusios 11 prioritetinių veiklos sričių, veiklą; ypač pabrėžia pažangą, padarytą keturiose srityse: degalų papildymo ore, jūrų stebėjimo, medicininės paramos ir mokymo; tačiau ragina šiai iniciatyvai sukurti strateginę programą;

78. tačiau apgailestauja, kad įgyvendinant pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais iniciatyvą iki šiol nepašalintas nė vienas iš plane „Pagrindinis tikslas 2010“ nustatytų trūkumų; atkreipia dėmesį į valstybių nenorą priimti vieno iš 300 projektų pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais srityje, kuriuos 2011 m. balandžio mėn. pateikė Europos Sąjungos karinis štabas, vadovaujančios šalies naštą;

79. ragina valstybes nares prieš Europos Vadovų Tarybos susitikimą saugumo klausimais, kuris numatytas surengti kitais metais, atsižvelgti į ES turimus pajėgumus ir užtikrinti, kad ši iniciatyva galiausiai taptų nuolatinė, kad būtų galima pradėti Europos gynybos planavimo procesą;

80. palankiai vertina EGA pasiūlymą sukurti pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais savanorišką elgesio kodeksą siekiant palengvinti valstybių narių bendradarbiavimą perkant, naudojant ir bendrai valdant karinius pajėgumus;

81. ypač pritaria degalų papildymo ore projektui, kurį taip pat sudaro aptarnavimo dalis; tačiau šiuo atžvilgiu yra nusivylęs ribotais tikėtinais rezultatais, nes bus tik atnaujinami esami pajėgumai užuot kūrus naujus; ragina valstybes nares išlaikyti šios iniciatyvos europinį pobūdį ir mano, kad Bendradarbiavimo ginkluotės srityje jungtinė organizacija (OCCAR) galėtų tinkamai valdyti aptarnavimo dalį;

82. palankiai vertina 2012 m. liepos 27 d. susitarimą, kurį pasirašė Europos gynybos agentūra ir OCCAR, nes nuo šiol ši agentūra ir ši institucija santykius plėtos instituciniu lygmeniu, bus galima integruočiau bendradarbiauti vykdant karinių pajėgumų stiprinimo programas ir keistis įslaptinta informacija;

83. primena, kad karas Libijoje taip pat parodė, jog ES karinėms pajėgoms trūksta nepilotuojamų žvalgybinių lėktuvų, ir teigia, kad Europoje šiuo metu yra du konkuruojantys nepilotuojamų lėktuvų MALE (angl. *Medium Altitude Long Endurance*) projektai; taip pat atkreipia dėmesį į Prancūzijos ir Jungtinės Karalystės bendradarbiavimą nepilotuojamų lėktuvų srityje ir į tai, kad į šį bendradarbiavimą gali įsitraukti kiti ES partneriai;

84. mano, kad Europos oro transporto vadovavimo struktūra (angl. EATC) yra konkretus ir sėkmingas sutelkimo ir bendro naudojimo pavyzdys, ir pabrėžia, kad šioje struktūroje sukurtas lėktuvų A400M oro laivynas smarkiai sustiprintų ES ir valstybių narių planuojamus pajėgumus; ragina visas dalyvaujančias valstybes įtraukti į EATC visas turimas transporto priemones; ragina nedalyvaujančias valstybes nares prisijungti prie EATC veiklos;

85. ragina Komisiją, Tarybą, valstybes nares ir EGA apsvarstyti, ar nevertėtų įgyvendinti naujoviškų sprendimų siekiant padidinti ES pajėgumus, ypač dviem aspektais: viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė oro transporto srityje, sutelkta mažame lėktuvų A400M laivyne, sudarytų sąlygas suteikti humanitarinę pagalbą ištikus katastrofoms ir nugabenti medžiagų bei personalo per BSGP misijas ir operacijas;

86. ragina stiprinti ES pajėgumus stiprinant ES gynybos pramoninį ir technologinį pagrindą; šiuo atžvilgiu primena, kad svarbu teikti pirmenybę Europos produkcijai, todėl teisės aktas dėl pirmenybės teikimo Europoje pagamintiems gaminiais yra tinkamas;

87. pažymi, kad dėl ES ir jos valstybių narių patiriamos finansų ir biudžeto krizės bus prarandama ekspertų lygio kompetencija, jeigu ES lygmeniu nebus vykdoma svarbi dvišalė ar daugiašalė programa, taip pat ES gresia prarasti labai specializuotą pramonės tinklą; pabrėžia, kad gynybos pramonės sektoriaus Europos vidutinės įmonės taip pat nukentėjo nuo ekonomikos ir finansų krizės ir kad šios įmonės prisideda prie ekonomikos ir kuria darbo vietas kai kuriose valstybėse narėse;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

88. palankiai vertina Komisijos pasiūlymą dėl programos „Horizontas 2020“, pagal kurią ateityje ES lėšomis bus finansuojami civilinės ir karinės srities moksliniai tyrimai ir vykdomi BSGP misijoms reikalingų išteklių viešieji pirkimai; susirūpinęs pažymi, kad mažinami asignavimai, skirti moksliniams tyrimams ir technologijoms, nes tai ilguoju laikotarpiu sumažins ES pajėgumą išlaikyti patikimus gynybos pajėgumus, galinčius naudotis visu ginklų ir karinės įrangos asortimentu; primena valstybėms narėms jų įsipareigojimą didinti asignavimus su gynyba susijusiai mokslinių tyrimų ir technologijų veiklai iki bent 2 proc. gynybos biudžeto; taip pat primena, kad investicijos į mokslinius tyrimus ir gynybos technologijas yra davusios rezultatų, svarbių civilinėms prietaikoms;

89. palankiai vertina pastarojo meto iniciatyvas ir projektus, susijusius su kibernetine gynyba; primygtinai ragina valstybes nares dar glaudžiau bendradarbiauti su EGA plėtojant gynybos pajėgumus, konkrečiai – kibernetinės gynybos srityje, ypač atsižvelgiant į pasitikėjimo stiprinimą, pajėgumų telkimą ir dalijimąsi jais; palankiai vertina tai, kad kibernetinė gynyba bus vienas iš EGA prioritetų gynybos sektoriaus mokslinių tyrimų ir technologijų srityje;

90. palankiai vertina EGA pastangas išlaikyti Europos gynybos technologinę ir pramoninę bazę (EGTPB), taip pat M. Barnier ir A. Tajani iniciatyvą sudaryti Komisijoje darbo grupę ir jai pavesti išsaugoti ir tobulinti šią strateginę priemonę, kurios tikslas yra užtikrinti ES ir jos valstybių narių autonomiją gynybos srityje; prašo, kad Komisija nuolat informuotų Parlamentą apie darbo grupės vykdomą veiklą, ir ragina ateityje į ją įtraukti Parlamentą;

91. ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti direktyvą dėl viešųjų pirkimų gynybos srityje (2009/81/EB⁽¹⁾), siekiant didesnio įrangos sąveikumo, taip pat siekiant kovoti su rinkos susiskaidymu, kuriuo dažnai pasinaudoja trečiosios šalys;

92. palankiai vertina 2012 m. spalio 10 d. Komisijos komunikatą dėl pramonės politikos „Stipresnė Europos pramonė ekonomikos augimui ir atsigavimui skatinti“, nes jame pripažinta, jog gynybos sektorių riboja itin nacionalinis pobūdis, ir paskelbta, jog rengiama išsami gynybos pramonės konkurencingumo paramos strategija;

93. pabrėžia EGA parengto pajėgumų vystymo plano svarbą; ragina valstybes nares geriau jį integruoti į savo nacionalinį planavimą ir noriau dalyvauti EGA projektuose;

94. mano, kad Taryba ir valstybės narės turėtų labiau remti tokius Sąjungos pajėgumus, kurie gali padėti sumažinti sąnaudas taikant pajėgumų telkimo principą, ypač EGA, ES palydovų centrą ir Europos saugumo ir gynybos koledžą;

95. primygtinai ragina Tarybą ir valstybes nares skirti EGA pakankamai lėšų ir kvalifikuoto personalo, kad agentūra galėtų atlikti visas užduotis, kurios jai priskirtos pagal Lisabonos sutartį; pabrėžia, kad į tai reikia atsižvelgti rengiant kitą daugiametę finansinę programą;

Kosmoso politika BSGP paremti

96. pabrėžia, kad, siekiant ES sprendimų priėmimo ir veiksmų vykdymo autonomijos, ji turi turėti atitinkamus palydovinio ryšio išteklius, reikalingus palydovinio vaizdo, žvalgybos duomenų rinkimo, komunikacijos ir erdvės stebėjimo srityse; mano, kad šiose srityse pajėgumais galima būtų geriau dalytis ir jie galėtų būti dar labiau sutelkti, palyginti su esamais susitarimais, remiantis dvišaliais susitarimais arba bendra veikla su ES palydovų centru, turint omenyje programas *Helios*, *Cosmo-SkyMed* ir *SAR-Lupe*; tikisi, kad programa *MUSIS*, pakeisianti dabartinės kartos stebėjimo palydovus, bus Europos šalių tarpusavio, EIVT ir Sąjungos politinių ir karinių institucijų bendradarbiavimo pavyzdys;

97. ragina Tarybą ir Komisiją išnagrinėti galimybę ES prisidėti prie būsimų palydovinių iš kosmoso erdvės užfiksuotų vaizdų programų finansavimo, kad Sąjungos politinės ir karinės institucijos ir EIVT galėtų pasinaudoti palydovų paslaugomis ir turėtų, pagal kiekvienos prašymus ir poreikius, palydovinius krizes patiriančių regionų ar regionų, kuriuose turi būti vykdoma BSGP misija, vaizdus;

98. pakartoja, kad Globaliai aplinkos ir saugumo stebėsenos sistemai (angl. GMES) reikia Sąjungos finansavimo, nes ji turėtų tapti svarbia ES infrastruktūra, kaip ir programa *GALILEO*;

⁽¹⁾ OL L 216, 2009 8 20, p. 76.

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

Greito reagavimo pajėgumų stiprinimas

99. pažymi, kad, neatsižvelgiant į mechanizmo ATHENA pakeitimus, ankstesnes Parlamento rezoliucijas ir ES kovinių grupių panaudojimo doktriną, pavyzdžiui, kaip prašoma Veimaro grupės laiške, iki šiol nepanaudota nė viena kovinė grupė, nors tai gali būti pajėgos, naudojamos pirmą kartą išiveržiant, kol veiksmus perims kitos pajėgos, geriau pasirengusios išlaikyti pozicijas ilgesnį laiką;

100. mano, kad dėl šios padėties mažėja kovinių grupių priemonės patikimumas, taip pat bendras BSGP patikimumas, nes kovinės grupės jau galėjo būti panaudotos; ragina valstybes nares ir toliau būti mobilizuotas ir vykdyti savo įsipareigojimus dėl šios priemonės, turint omenyje tai, kad, kadangi į kovines grupes investuojamos lėšos ir darbo jėga, jų nepakankamas naudojimas turint keletą galimybių jas pasitelkti tapo tam tikra skola;

101. pakartoja, kad mechanizmas ATHENA turėtų būti toliau modernizuojamas siekiant padidinti bendrą išlaidų dalį, taip užtikrinti teisingesnę pasidalijimą karinių operacijų našta ir įveikti kliūtis, dėl kurių valstybės narės susilaiko nuo iniciatyvos imtis vadovaujančio vaidmens vykdam BSGP misijas;

102. pritaria krizių valdymo procedūrų persvarstymo procesui, kuris turėtų būti baigtas iki šių metų pabaigos ir sudaryti palankesnes sąlygas greičiau vykdyti civilines ir karines BSGP operacijas; mano, kad krizių valdymo procedūros turėtų būti taikomos tik BSGP operacijoms ir į jas negali būti įtrauktos kitos priemonės, nes jos gali apsunkinti procedūras; taip pat pritaria, kad, siekiant lanksčiau ir greičiau sutelkti lėšas, reikia persvarstyti finansavimo procedūras;

Struktūros ir planavimas

103. mano, kad misijų Somalio pusiasalyje koordinavimo vaidmens perdavimas ES operacijų centrui yra pirmas žingsnis kuriant Europos operacijų planavimo ir vykdymo pajėgumus, kurie turėtų pakankamai personalo ir ryšio bei kontrolės priemonių; tačiau apgailestauja, kad centras nėra nei nuolatinis, nei pagrindinis karinių ir civilinių misijų planavimo ir vykdymo organas;

104. dar kartą ragina įsteigti ES operacijų štabą (angl. OHQ), kuris atliktų operatyvinį planavimą ir vykdytų civilines misijas ir karines operacijas kartu su EIVT, jei reikia, vykdam nuolatinį struktūrinį bendradarbiavimą;

105. pažymi, kad Taryba savo 2011 m. gruodžio mėn. išvadose išreiškė norą stiprinti išankstinio planavimo pajėgumus; pritaria, kad reikia išplėsti ES karinio štabo įgaliojimus šiuo atžvilgiu; mano, kad operacijų centras taip pat galėtų padėti ES kariniam štabui atlikti šią užduotį;

106. su susidomėjimu atkreipia dėmesį į tai, kad ES situacijų centras padalytas į du naujus subjektus, t. y. į ES situacijų kabinetą ir ES žvalgybos analizės centrą (angl. INTCEN), ir palankiai vertina tai, kad pastarasis bus plečiamas, jeigu valstybės narės išreikš norą plėtoti BUSP ir BSGP;

107. siūlo įsteigti laikinų ar nuolatinių saugumo ekspertų pareigybes ES delegacijose, kurios svarbiausios BSGP, kad būtų geriau pranešama apie saugumo klausimus; ragina atsižvelgti į galimą tokių ekspertų prevencinį vaidmenį saugumo klausimais ir ankstyvo perspėjimo sistemose;

Partnerystės

ES ir NATO

108. pažymi, kad ES ir NATO, vienijamos strateginės partnerystės, dar kartą patvirtintos per aukščiausiojo lygio susitikimą Čikagoje, abi aktyviai veikia kelyje konfliktų apimtose teritorijose, pavyzdžiui, Kosove ir Afganistane, ir kovoja su piratavimu Adeno įlankoje ir Indijos vandenyne; šiuo klausimu primena glaudaus ES ir NATO bendradarbiavimo svarbą;

109. mano, kad ES civilinių ir karinių pajėgumų stiprinimas taip pat bus naudingas NATO ir padės kurti abiejų organizacijų sinergiją;

2012 m. lapkričio 22 d., ketvirtadienis

110. pažymi, kad į aklavietę patekęs Turkijos ir Kipro ginčas netrukdo abiem organizacijoms atitinkamais kanalais palaikyti politinio dialogo, dirbti kartu naudojantis darbuotojų kontaktais ar koordinuoti savo veiklos; tačiau ragina, siekiant pagerinti abiejų organizacijų bendradarbiavimą, išspręsti šį ginčą;

111. palankiai vertina ES ir NATO bendradarbiavimą karinių pajėgumų srityje, ypač siekiant išvengti atvejų, kai dubliuojasi ES pajėgumų telkimo ir dalijimosi jais iniciatyva ir NATO pažangios gynybos iniciatyva;

112. pabrėžia, kad plėtojant su kibernetiniu saugumu ir gynyba susijusį praktinį bendradarbiavimą svarbu remtis gynybos pajėgumų plėtojimo srityje taikomu papildomumo principu, ir ypač atkreipia dėmesį į tai, kad reikia užtikrinti glaudesnę koordinavimą šiuo klausimu, ypač planavimo, technologijų, mokymų ir įrangos srityse;

113. apgailestauja, kad NATO plėtojamose civilinio krizių valdymo struktūros, nes jos be reikalo dubliuojasi su jau esamais ir gerai išplėtotais ES pajėgumais;

ES ir AS

114. palankiai vertina ES ir AS bendradarbiavimą siekiant palaikyti taiką ir stabilumą Afrikos žemyne; pažymi, kad ES prisideda prie taikos kūrimo Afrikoje ir Afrikos saugumo projekto, todėl palaiko AS ir Afrikos regioninių organizacijų, pavyzdžiui, VAVEB, pastangas siekti taikos, stabilumo, saugumo ir kovoti su terorizmo grėsme nuo Somalio pusiasalio iki Sahelio;

115. primena, kad ES daugiausia prisideda prie misijos AMISOM biudžeto, ir pabrėžia, kad reikia parengti šios operacijos ateities strateginę viziją;

ES ir JT

116. palankiai vertina tai, kad EIVT ir JT Taikos palaikymo operacijų skyrius glaudžiai bendradarbiauja; atkreipia dėmesį į tai, kad vykdant skubias taikos palaikymo operacijas ES kovinės grupės galėtų būti pirmosios panaudojamos pajėgos, kol kontrolę perimtų JT pajėgos;

ES ir ESBO

117. pabrėžia ES ir ESBO bendradarbiavimo regionuose, kuriose jos turi bendrų interesų, ir bendradarbiavimo tokiomis klausimais kaip, pvz., konfliktų prevencija, krizių valdymas, atkūrimas po konflikto, taip pat teisinės valstybės rėmimas ir stiprinimas, svarbą; reiškia pasitenkinimą tuo, kad šio bendradarbiavimo sritis pastaraisiais metais tapo platesnė ir daugiau apimanti, tačiau ragina užtikrinti glaudesnę koordinavimą ir sąveiką krizių ir konfliktų atvejais, vengti pastangų dubliavimosi ir plėtoti ekonomiškai efektyvius metodus;

ES trečiosios šalys

118. pabrėžia, kad svarbu ir toliau palaikyti tvirtą transatlantinę ryšį, ir palankiai vertina ES ir JAV bendradarbiavimą vykdant krizių valdymo operacijas, įskaitant misijas EUTM SOMALIA, EUNAVFOR ATALANTA, EULEX KOSOVO ir EUPOL AFGHANISTAN;

119. palankiai vertina tai, kad ES su dvylika trečiųjų šalių yra pasirašiusi pagrindų susitarimus, kad jos turėtų galimybę dalyvauti pagal BSGP vykdomose civilinėse ir karinėse operacijose;

o

o o

120. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, NATO generaliniam sekretoriui, NATO Parlamentinės Asamblėjos pirmininkui, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, ESBO pirmininkui ir ESBO Parlamentinės Asamblėjos pirmininkui.